

FE DE RUTES

FE DE RATES - on posa: fe de rutes, ha de posar: fe de rites

cucut! QUI SOC

Podia haver nascut ros, però vaig néixer moreno, podia haver nascut nena però vaig néixer nen, podia haver nascut abans, però vaig néixer després, podia haver nascut blanc, però com tothom, vaig néixer a tot color. I aquí comença tot, aprenent a viure a tot color! Descobrint tonalitats de vida i buscant els colors que s'amaguen dins les coses transparents.

Vaig néixer l'any 1975 DC, dels primers anys no en puc dir gran cosa, feina tinc per recordar el que vaig menjar ahir per dinar! Però el que si que recordo es que a l'any 92 vaig fer un curs de circ amb en Pep Mora, i que aquest va ser el detonant de tot el que ha anat venint després.

Em vaig formar de manera autodidacta, però fent alguna trampa i picant una mica d'aquí i d'allà, amb l'Avner (The Excentric), amb en Jango Edwards, en Leo Bassi, en Les Bubb, Comediants, Toni Albà, Dimitri Bogatirev (Aga-Boom)... entre d'altres. Però sobretot sobretot, atrevint-me a provar i a investigar.

També dirigeixo altres companyies, faig dibuixos, escultures, escrits, algun disseny, construeixo escenografies, toco una mica l'acordió i l'ukelele, també dono alguna classe, invento, escric, imagino, i quan menys m'ho espero, m'equivoco... i puc tornar a començar.

Macarrons!! Ahir vaig menjar macarrons!!

Vist des de fora soc aquest, amb fons blanc, mirada PERDUDA, panxa ENDINS, pit en FORA, cap ALÇAT, somRIURE Mona Lisa, força ben afaitat i amb clotet de l'hermosura

PREFACI

FE DE RUTES

"Equivocar-se es el principi d'una cosa nova. Amb aquest "Fe de Rites" en Toti no té altre pretenció, que la d'equivocar-se millor.

Ara farà uns 14 anys pels voltants del 2010 vaig fer un espectacle que es deia "Naïf".

Naïf explicava la historia d'un personatge que va anar a tirar les escombraries just el dia en que tancaven la fabrica on treballava (en la decadència de la revolució industrial, quan moltes fàbriques van haver de tancar, i els carrers s'omplien de gent que buscava noves oportunitats)

El pallasso divagava pel mon amb la seva bossa d'escombraries, (com aquella motxilla que tots portem, amb el pes de les coses viscudes) amb la por de deixar algunes coses enrere i la incertesa de les coses que vindran.

L'espectacle acabava llençant la bossa d'escombraries i automàticament del cel li queia una bossa nova. (una nova motxilla per omplir i i una nova motxilla per seguir arrossegant)

Aquest és l'enllaç d'un petit vídeo del "Naïf"
<https://youtu.be/7S0BW3T0a24?si=90koxNG1r-Gl8yYbJ>

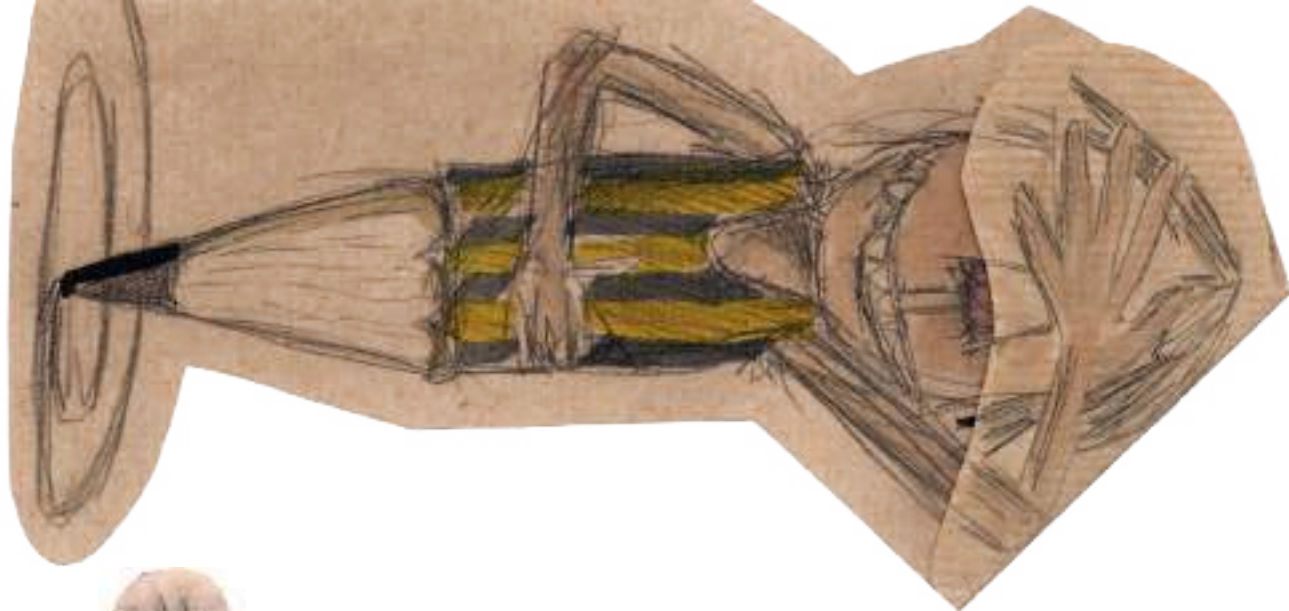
Aquest doncs, és el punt de partida. D'alguna manera la meva vida va canviar a partir d'aquell espectacle i un cop vam acabar les gires, em vaig quedar, jo també, divagant amb una nova bossa d'escombraries a les mans.

Un recorregut per l'apassionant món de la dispersió

Des d'aquell moment i des del mateix pallasso, amb la mateixa essència, comença un recorregut a la recerca d'una nova manera de mirar el món, però al fi al cap el pallasso es part d'un mateix i l'espectacle d'alguna manera serà un paral·lelisme de les coses que jo mateix he viscut i he anat descobrint aquests 14 anys, que em separen del "Naïf".

Amb la necessitat i les ganes de tirar aquesta bossa d'escombraries que tant jo com el personatge hem acumulat en aquests darrers anys, comença aquesta nova aventura.

FE DE RUTES

FE DE RATES: on posa: fe de rutes, ha de posar: fe de rites

La fàbrica va tancar, i es va trobar deambulant com un ànec pels carrers de la ciutat.

De tant buscar s'havia convertit en tot un expert, cada cosa que veia li obria un ventall de possibilitat que no el deixaven dormir.

"...i deia: "sí, senyor", i bones tardes"

Havia acumulat un munt d'experiències, i volia compartir-les amb el món. Però la tardor començava a debilitar la llum dels capvespres, el vent li feia venir mal de cap, la fredor de les nits li feia formiguejar la punta dels dits. I amb aquest temps, només pensava en amagar-se dins la clova de castanya.

Per tot això, i altres coses que només sap ell, va començar a buscar refugi, volia un espai on compartir, un lloc on aixoplugar-se els dies de tempesta i fer poesia amb les mans.

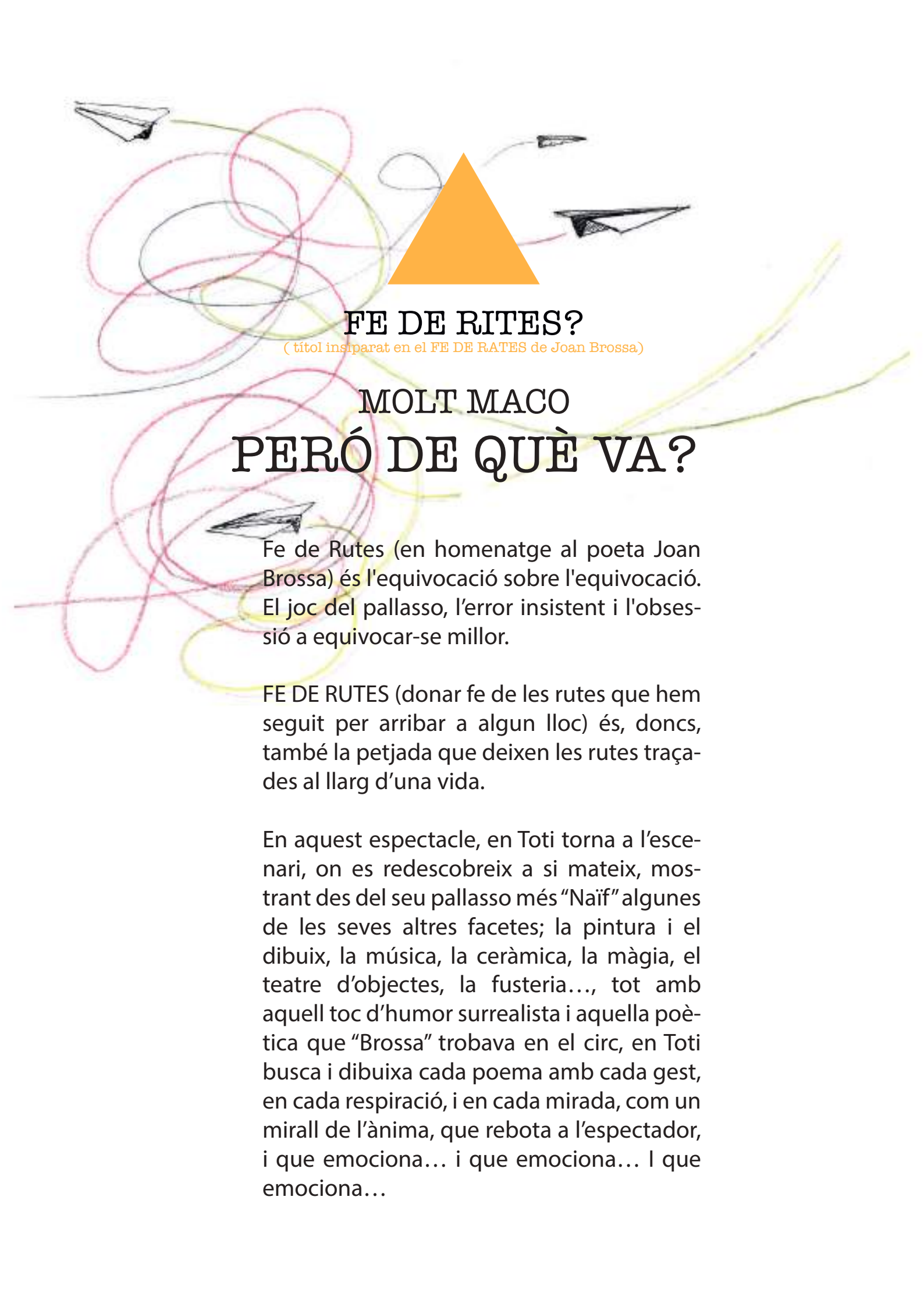
I va trobar la fàbrica abandonada d'un món antiquat, reconvertida en un taller o s'encenien els llums, s'aixecava el teló, penjaven cordes esfilagarsades entre bambolines, i darrere les cametes una veu cridava en veu baixa (t'estan veient!!).

I sense dir res, com sempre, va tornar a jugar de nou a ordenar la seva vida. Des del seu univers oníric. Amb els silencis del pensar, el sentiment a flor de pell, i els genolls pelats per l'emoció.

**JA PODEU TIRAR ÀNECS AL RIU!
SEMBLA QUE AVUI TORNA A
BAIXAR AIGUA.**

**Es feia preguntes sobre el significat dels
seus descobriments, potser era Art,
potser era atzar, o potser el mon li estava
posant al davant un munt de poesies que
s'havien d'interpretar amb les mans.**

FE DE RUTES?

(títol inspirat en el FE DE RUTES de Joan Brossa)

MOLT MACO PERÓ DE QUÈ VA?

Fe de Rutes (en homenatge al poeta Joan Brossa) és l'equivocació sobre l'equivocació. El joc del pallasso, l'error insistent i l'obsessió a equivocar-se millor.

FE DE RUTES (donar fe de les rutes que hem seguit per arribar a algun lloc) és, doncs, també la petjada que deixen les rutes traçades al llarg d'una vida.

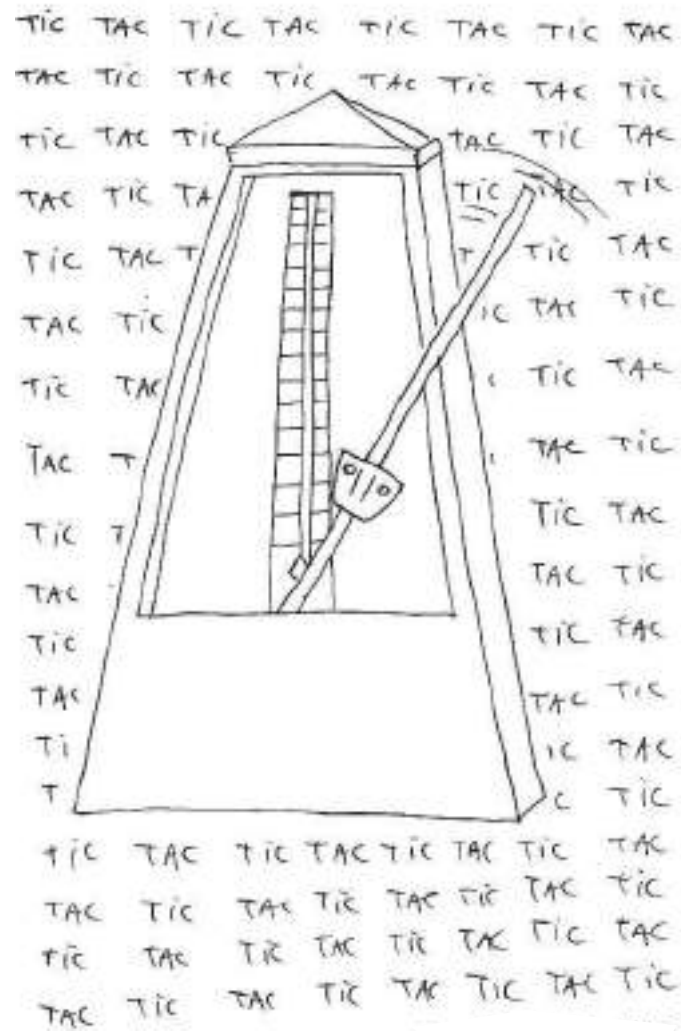
En aquest espectacle, en Toti torna a l'escenari, on es redescobreix a si mateix, mostrant des del seu pallasso més "Naïf" algunes de les seves altres facetes; la pintura i el dibuix, la música, la ceràmica, la màgia, el teatre d'objectes, la fusteria..., tot amb aquell toc d'humor surrealista i aquella poètica que "Brossa" trobava en el circ, en Toti busca i dibuixa cada poema amb cada gest, en cada respiració, i en cada mirada, com un mirall de l'ànima, que rebot a l'espectador, i que emociona... i que emociona... I que emociona...

Aquest espectacle vol ser **la continuació de la continuació d'un espectacle**. Tot va començar fa catorze anys amb “NAÏF”.

Quan **encara no sabia** que avui, jo seria aquest jo.

Una intencionada reflexió en la **diversitat de mirades** que tenim del món i de les coses petites.

I una segona lectura per aquelles coses que fins avui **ens semblaven quotidianes**.

TOT

QUI FA TOT I QUI FA QUÈ?

i cadascú acompanya a la seva manera

IDEA:
TOTI TORONELL
@toti_toronell

DIRECCIÓ:
TOTI TORONELL
@toti_toronell

PALLASSO:
TOTI TORONELL
@toti_toronell

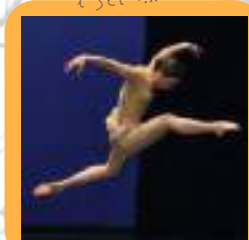
ACOMPANYAMENT:
MANOLO ALCANTARA
@ciamanolalcantara

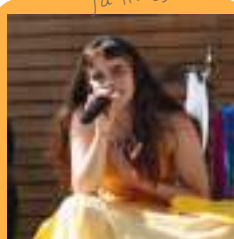
ACOMPANYAMENT:
CLAIRE DUCREUX
@claire.ducreux

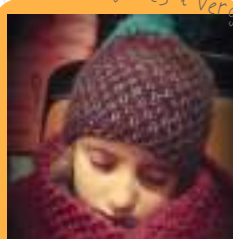
COREOGRAFIA:
PAULA TORONELL
@pauturuc

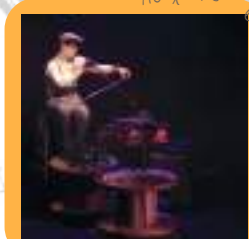
MUSICA:
CINTA PELLICER
@chaocinta

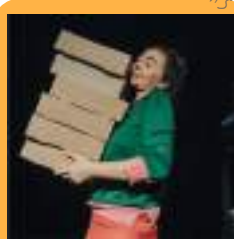
VEUS I MUSICA:
NUNNA TORONELL

MUSICA:
ALBERT DONDARZA
@albertdondarza

FER VOLAR COLOMS:
MARGA SOCIES
@marga_socies

VESTUARI
CARLOTA RODRIGUEZ
@carlotarodriguezsala

PRODUCCIÓ:
ANNA ROCA
@annaroca22

aquí encara i falta gent que no se com es diuen, pero que segur em trobare al llarg d'aquest viatge

**TOTI
TORO
NELL**

Oficina

(no sempre hi soc)

(+34) 972 195 120

(+34) 619 863 307

nas@totitoronell.com

Particular

(a vegades no el sento)

(+34) 619 721 501

totitoronell@gmail.com

www.totitoronell.com